

personbeskatningen således, at *indkomstforøgelse det første år blev beskattet lempeligere end efter de gældende regler*. Der er senere fra anden side fremsat forslag, der forfølger samme formål. Således har venstre og de konservative her i tinget fremsat et forslag til lov om forskudsvis indbetaling af indkomstskat, og det radikale venstre har i skattereformudvalget skitseret et forslag, hvorefter spørgsmålet søges løst ved en regel om, at 30 pct. af en eventuel merindtægt indenfor visse grænser fritages for indkomstbeskatning.

I udvalget har man på grundlag af de allerede fremsatte forslag gjort hele spørgsmålet om den fremtidige beskatning af indtægtsforøgelser til genstand for indgående drøftelser. Også andre muligheder end de nævnte forslag, f. eks. overgang til opkrævning af skat af årets indkomst „(kildeskat“) har været berørt, og senest har jeg forelagt udvalget et udkast, hvorefter fradraget for den statsindkomstskat, der er betalt i løbet af indkomståret, erstattes med *fradrag af den statsskat, der skal betales senere*, men som er pålignet årets indkomst.

Udvalget har ikke ment at burde tage stilling til dette udkast, forinden lovforslag var udarbejdet og fremsat i tinget. Derimod var der enighed om, at et sådant lovforslag burde fremsættes snarest muligt, således at forslaget efter 1. behandling her i tinget sammen med de øvrige forslag kunne danne grundlag for udvalgets fortsatte arbejde med problemerne omkring beskatningen af merindtægter. Med fremsættelsen af nærværende lovforslag imødekommer jeg denne opfordring fra udvalget.“

Ifølge lovforslaget skulle fradraget for betalt indkomstskat til staten erstattes med et *beregnet statsskattefradrag*, svarende til den statsskat, der skulle betales af den pågældende indkomst. Ved indkomstforøgelser ville dette betyde, at det nuværende statsskattefradrag, der er bestemt af de foregående års lavere indkomster, erstattedes med et fradrag, der var højere, fordi det beregnedes på grundlag af den forøgede indkomst. Efter forslaget ville skattefradraget — og dermed skatten — blive af nogenlunde samme størrelse, hvadenten der var tale om stigende eller stabile indkomster.

Rent praktisk foresloges ordningen gennemført på den måde, at skatteyderen ved indkomstopgørelsen på sædvanlig måde skulle fradrage betalt *formueskat* samt *kommune- og kirkeskat*. I det beløb, der herefter fremkom, skulle yderligere fratrækkes et beregnet fradrag for indkomstskat til staten efter særlige skalaer — en for forsørgere og en for ikke-forsørgere.